

en billigere Ordning, naar Tilsynet laa under Handelsministeriet. En Gennemgang af de indhentede Oplysninger fra Udlandet vil vise, at man nogle Steder har en speciel Tilsynsmyndighed, og at man andre Steder lader et Ministerium udføre Tilsynet. Jeg er af den Opfattelse, at da det er et helt nyt Omraade, der skal lovgives paa, gør man bedst i at lægge Tilsynet ind under et Ministerium; skulde Tiden vise, at Tilsynet bliver saa omfattende, at man enten af denne Grund eller maaske af en anden Grund maa oprette en særlig Institution, kan dette jo altid gøres.

Udenlandske Forsikringselskaber underkastes de samme Bestemmelser som indenlandske. Dog bestemmes det, at den, der staar i Spidsen for et udenlandsk Selskab, skal have været bosat her i Landet i 5 Aar, og Tilsynsmyndighederne skal til enhver Tid være à jour med, hvem vedkommende er.

Overgangsbestemmelserne har ogsaa været drøftet ret indgaaende. I Kommissionen var man enig om, at der maatte gaas lempeligt frem med Hensyn til bestaaende Selskaber. Der staar i § 62: „Inden 3 Maaneder efter Vedtægternes Stadfæstelse skal bestaaende Forsikringselskaber foretage Anmeldelse til Forsikringsregisteret, idet Reglerne i denne Lov om Anmeldelse finder Anvendelse med de fornødne Lempelser.“ Disse Lempelser tror jeg ogsaa bedst vil kunne gives, naar Tilsynet er under et Ministerium. Selskaberne vil sikkert ogsaa sætte Pris paa at faa det ordnet saaledes, og derfor er jeg glad for denne Bestemmelse.

Endelig er der Bestemmelserne om Lovens Omraade. Forskellige Forsikringselskaber falder ikke ind under Loven, f. Eks. er Statsanstalten for Livsforsikring under Tilsyn af Indenrigsministeriet, og dette Ministerium mener ikke, det kan gaa an at tage Statsanstalten bort fra dets Tilsyn. Det samme gælder Syge- og Begravelseskasser under Indenrigsministeriet. Endvidere er undtaget de under Justitsministeriets Tilsyn hørende Brandforsikringsvirksomheder. Disse Virksomheder har opnaaet forskellige Indrømmelser, f. Eks. at umyndiges Midler kan anbringes i de forsikrede Ejendomme, hvilket i Forbindelse med andre Smaagoder har bevirket, at disse Brandforsikringselskaber ønsker at forblive under den justitsministerielle Tilsynsmyndighed; det er ogsaa blevet hævdet fra Justitsministeriets Side, at man ikke fandt det heldigt, at disse Bygnings-

brandforsikringsvirksomheder undtoges fra Justitsministeriets Tilsyn. Nu er jeg blevet gjort opmærksom paa, at der er Selskaber, som driver Brandforsikringsvirksomhed, men som ikke er underkastet Justitsministeriets Tilsyn; da der ikke har været nogen Tvang for dem, staar de udenfor Tilsynet. Det vil maaske — det kan der ses forskelligt paa — være uheldigt, at Selskaber, der driver ensartet Forsikring, er underkastet Tilsyn af to forskellige Ministerier; men da adskillige Forsikringselskaber driver Bygningsbrandforsikring uden at være underkastet noget Tilsyn, vil jeg dog mene, at det kunde overvejes i Udvalget, om de ikke burde underkastes Tilsyn enten af Justitsministeriet eller af Handelsministeriet, eller om det maaske skulde være frivilligt, saaledes at de kunde vælge, hvilket Ministeriums Tilsyn de vilde underkastes.

Et Selskab, som ligger udenfor Lovens Omraade, er ogsaa Forsikringen af danske Sejlfartøjer. Dette Selskab er i Forvejen underkastet et ret skarpt Tilsyn fra Landbrugsministeriet. Landbrugsministeriet vælger et Medlem af Bestyrelsen og den ene Revisor, og der kan ikke foretages Ændringer i Statutterne uden Godkendelse af Landbrugsministeriet. Selskabet er altsaa i Forvejen underkastet saa effektivt et Tilsyn, som det kan blive.

Saa er der de gensidige Forsikringselskaber, hvis Omraade er snævert begrænset i stedlig eller faglig Henseende. Det er en Skønssag, hvor Grænsen skal drages, og jeg har den Opfattelse, at denne Grænse bedst kan drages af Tilsynsmyndigheden. Der kan være Forsikringsvirksomheder af stor og vidtrækkende Betydning, hvis Omraade alligevel er snævert begrænset, og der kan være andre, der spænder over et meget stort Omraade, en Landsdel eller et Amt, men som reelt har mindre Betydning end de, jeg nævnte først. I Kommissionen var der fuld Enighed om, at det ikke kunde gaa an at drage de smaa Forsikringselskaber ind under Loven. Der er smaa Forsikringselskaber, som ikke fører ret meget Regnskab, og der er endogsaa Selskaber, som opkræver Præmien bagud paa Grundlag af de indtrufne Skader. Saadanne smaa Selskaber gaar det ikke an at drage ind under Loven, og det er da ogsaa Meningen med § 64, sidste Stykke, at de skal holdes udenfor Loven. — Endelig fastsættes det, at Indenrigsministeriets Tilsyn med Ulykkesforsikringen i Henhold til Lov af 28. Juni 1920 om Ulykkesforsikring ikke berøres af denne Lov. Det synes mig en Selvfølge.